

Avgust Senoa:

ZLATARJEVO ZLATO

Kako ti grize! Tla škripljejo pod nogami. Živa kri bi zledenela. Samo da pride čez vrh, potem bo že laže. Toda čuj! Čuj! Človek se je preplašil. Na vrhu so se stresle veje in sneg je zaškripal. To so oni! Da! So. Beži, siromak, beži! Človek se je zdrznil. Prislutnil je. Da, da, to so oni! Beži! In kakor plane kača, če se je dotakneš, tako je planil človek kvišku, zginil za skalo in v goro. O, če bi bilo poletje, krasno poletje, bi se zlahka umikal. Toda zima je, sneg! Prekleti sneg! Kakor kača se vije za teboj po snegu sled in stopinje izdaja to preketo oko na jasnem nebu — ta vražji mesec. Da bi bila vsaj burja, metel ali oblaki! Toda nebo je čisto kakor steklo. Preketo! Človek je zginil v goro. Čez čas sta se pri kamniti pečini prikazala dva človeka. Prvi je bil velikan z dolgo puško in visokim klobukom. Na razgaljenih prsih se mu je nabiralo ivje, brki so mu beli od ledu, oči pa so mu gorele kakor pastirski ogenj sredi temnega gozda. Ta človek je bil stari haramija Miloš Radak. Drugi človek, zavrt v plašču in pokrit s kučno, je bil mlajši. Tudi njegove oči so plamenile, tudi njegove prsi so se širile. Ta fant je bil Jerko.

"Tukajle gre sled," je pripomnil Jerko, ko se je nekoliko pripognil.

"Treba bo iskati dalje," je rekel Radak.

"Seveda."

"Pojdiva!"

"Počijva malo!"

"Niti za cesarsko krono!"

"Saj ni mogel daleč. Samo za hip."

"Niti za hip. Jaz ne bom prej sedel ne legel ne jedel in pil, dokler ima on še živo glavo na ramenih."

"Truden sem."

"Ostani tukaj! Toda zapomni si, da je tu zelo veliko volkov, Jerko!"

"Potem grem."

"Iščiva dalje."

"Glej, poleg kamna je kri in tu steklenica! — Prazna je."

"Res, sveža kri. Ranjen je. Niti deset minut ne more biti pred nama."

"Poglej! Zavil je za skalo. Ali vidiš njegove stopinje? Komaj jih je opaziti. Sneg je še mehak."

"Šel je navzgor."

"Pojdiva!"

Haramija in Jerko sta zavila za skalo. Sneg je škripal, veje so se otresale in noga je drsela po ledu. Onadva pa sta nadaljevala pot naprej po sledi. Prišla sta na parobek. Nad goro je beled čist mesec. Pred njima je ležala snežena puščava.

"Glej!" je vzkliknil Radak. "Poglej na drugi vrh. Mesečina nama sijajno služi. Vidiš, kako se pomika nekaj črnega navzgor? To je človek."

"Da, sedaj vidim. Človek je."

"Vražje beži, potepenec."

"Kakor bi ga hudič gonil!"

"Prav tako!"

"Pot pod noge, Jerko!"

"Stoj, Radak! Zdaj je po njem, zdaj je najin! Z onega vrha ne more drugam kot v globel. Na drugi strani je strma stena. Pes mora ali po jarku ali nazaj. Toda breg se da obiti. Ti pojdi po dolnji strani s severa v globel, jaz pa grem z juga, tako da bo miš med dvema mačkama. Daj mi samokres, Miloš."

"Tu ga imaš! Pri svetem Nikolaju, dobro si zadel, fant! Jaz desno, ti levo. Zbogom in mnogo sreče!"

"Toda priti nama mora v pesti živ!"

"Živ ali mrtev, kakor bo božja volja," je odvrnil haramija in jo mahnil po bregu na desno, medtem ko je fant krenil na levo.

Ubežnik je srečno prispel do drugega jarka. Hvala Bogu! Pregnjanci so daleč za njim in ga ne bodo ujeli. Toda za vrata! Pred nosom se mu je prikazala visoka strma pečina. Dalje ni mogel. Hrib bo moral torej obiti.

ti. Zato bo krenil dalje po jarku na sever. Naprej! Naprej! Roke mu drevene. Naprej! Noge se mu vse globlje udirajo. Naprej! Naprej! V duši mu raste nemir. Jarek se zvija pod goro. Mesec sveti kakor podnevi. Sredi jasnine je begunec zapazil velikana, ki je hitel po globeli. Strepetal je, toda ne zaradi mraza, temveč zavoljo strahu. "To je on!" si je na pol mrtev šepnil. Nazaj! Toda tudi velikan ga je opazil. Človek je bežal in bežal! Sneg je škripal vse močnejše, vedno bliže in bliže. Nazaj! Nazaj v jarek! Beguncu je padel z glave ovrtnik. Lice mu je pobledelo kot sneg. Samo brazgotina na čelu mu je žarela kakor oglje. Velikan je zaostajal. Človek je pogledal nazaj. Oddahnil se je. Hvala Bogu! Haramiji je spodrsnilo. Padel je v sneg. Rešen si! Nazaj! Nazaj! Zdaj drži globel navkreber. Tu je košat gozd. Hvala Bogu! Toda kaj je to? Peklenska prevara, ali kaj? Na koncu globeli je stal človek, ogrnjen s plaščem, v roki pa je držal samokres. Da, da, samokres! Mesec ne laže. Toda kdo je to, kdo? Resnično! To je mutec Jerko! Ta pes! Naprej!

"Ha, ha, ha!" se je Jerko zakrohotal, da je odmevalo po puščobnem kraju. "Peklenški izrodek, zdaj si v mojih pesteh!"

"To je sam vrag," je zahropel človek in v srcu mu je bilo, kakor bi ga zgrabile železne pesti. Beži, beži, nesrečnež! Kam? Tu Jerko, tam haramija, tu smrt, tam prepast! Kam? Kakor lisica je planil človek v grm. Tu je vejnat hrast. Hitro se vzpni nanj, kajti vruga sta še vedno dovolj daleč. Splezal je na hrast in se prislonil na vejo. Tam je molče visel. Toliko da je še dihal.

V globeli sta se srečala Jerko in Radak.

"Kje je?" je vprašal haramija.

"Od mene je zbežal na tvojo stran."

"Ni res, na tvojo, človek božji!" je trdil Radak. "Bežal je pred menoj. Če bi ne padel, bi ga bil ujel."

"Ni, ti pravim."

"Pa je, pri moji veri!"

"Potem ga menda ni živ hudič prenesel čez te skale. Strme so in gladke, kakor bi jih s sekiro obsekali."

(Dalje prihodnjič)

ČAKA NA RAZVOJ — Glavni predsednik AFL-CIO George Meany mirno in potrpežljivo čaka, kakšen odnos bo Carter zavzel do raznih delavskih predlogov in zahtev. Za enkrat so odnosi med njim in Carterjem "dobri", četudi ne "tesni".

BISHOP BARAGA ASSOCIATION Cleveland Chapter

We offer these memberships in the
BISHOP BARAGA ASSOCIATION

Annual	\$5.00
Sustaining	\$10.00
Life (individual or family)	\$50.00
Life (institutional)	\$100.00

By enrolling now, you can help us in our work to raise this humble Missionary Bishop from Slovenia to the highest honor that can be bestowed by the Church.

Enclosed is \$.....

for my membership.

Name

Street

City State Zip

Donations under \$5.00 will be appreciated and acknowledged, but will not entitle the donor to the "Baraga Bulletin," published quarterly. Printing and mailing costs allow for mailings to ordinary, sustaining, and life members only.

Donations payable to Rev. Victor N. Tomc, Vice Postulator, 15519 Holmes Ave., Cleveland, Ohio 44110.

V blag spomin naših rajnih

30. OBLETNICA

7. OBLETNICA

ANDREW KOTNIK

Umrli 23. maja 1947

Kako smo srčno Te ljubili, bil naš največji si zaklad, prezgodaj smo Te izgubili, bilo je konec lepih nad.

FRANCES por. GLAVIČ

Umrli 16. marca 1970

Mi v sreči nosimo ljubeče spomin na čase skupne sreče, žalujemo in molimo, dokler se spet ne snidemo.

Zalujoči:

FRANCES KOTNIK — žena in mati;

MARY KUHEL — hči in sestra;

HENRY st. GLAVIČ — zet in mož; HENRY ml. in HELEN — otroci;
JIM KUHEL — zet in svak ter ostali sorodniki.

Cleveland, O. 23. maja 1977.

CLEVELAND'S NEWEST ETHNIC RESTAURANT •
Featuring superb Old World and American Food,
— REASONABLY PRICED —

RESTAURANT

Enjoy dining in the relaxing atmosphere of Old Vienna
BREAKFAST — LUNCH — DINNER

BANQUET FACILITIES FOR 150

1385 E. 36 St.

Phone 881-1118

NAROČITE SVOJIM DOBRIM OCETOM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILO ZA

Očetovski dan

dne 19. junija 1977

Naročite telefonično: 431-9623

Naročite pismeno:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje darilo za Očetovski dan na sledeči naslov:
\$28.00 na leto \$14.00 za po leta

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime in naslov:

Izlelniško središče ADZ v Leroyju
ima nezasedene še naslednje dneve:

NEDELJO - 19. JUNIJA

NEDELJO - 26. JUNIJA

NEDELJO - 3. JULIJA

Ze želite prostor najeti za prireditve,
kličite glavni urad Ameriške Dobrodelne Zveze 361-0886

TONY KRISTAVNIK PAINTING AND DECORATING

Telephone: 944-8436

Jesen je tu! Najboljši čas za barvanje vaših hiš
Preglejte vaše domove in pokličite nas
za brezplačen proračun. Smo strokovnjaki!
Sanitas in papiranje

Ženini in neveste!

Naša slovenska unijska tiskarna Vam tiska
krasna poročna vabila
po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite
vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0629

**What a lot
of ten-year-olds
are wearing
this year.**

Thousands of children afflicted with Muscular Dystrophy must wear braces. Muscular Dystrophy destroys healthy muscle and replaces it with useless fat. After some time the child's muscles become so wasted that even braces will no longer support him. Later, he won't have the strength to sit in a wheelchair. Eventually, he won't be able to feed himself or even turn over in bed. His weakness leaves him so vulnerable to colds, pneumonia, or other complications he rarely survives maturity.

Scientists are beginning to penetrate the mystery of this tragic disease. Today there is some hope for the children who must wear these braces every day. That hope lies in MDA's massive research program.

Only your contributions keep it going.
(Give generously.)

Fight Muscular Dystrophy. Help them grow up.

Muscular Dystrophy Associations of America, 1790 Broadway, New York, N.Y. 10019